

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 331/2018-7

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 19. septembra 2018 predbežne prerokoval sťažnosť [REDACTED], vo veci namietaného porušenia jeho práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 1 Pp 12/2018, „*práva na osobnú slobodu*“, namietaného porušenia jeho práva „*na urýchlené konanie*“ postupom Okresného súdu Bratislava III a práva na prístup k súdu podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDACTED] o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 26. júla 2018 doručená sťažnosť [REDACTED], vo veci namietaného porušenia jeho práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných

slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 1 Pp 12/2018, „práva na osobnú slobodu“, namietaného porušenia jeho práva „na urýchlené konanie“ postupom Okresného súdu Bratislava III a práva na prístup k súdu podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „generálna prokuratúra“).

Zo sťažnosti vyplýva:

«Vo veci pod písm. a/ voči OS BA I. som bol dňa 21.10.2015 odsúdený ŠTS, sp.zn. PK-ITš/8/2005 (v Pezinku) pre podvod podľa § 250 ods. 5. Uznesením NS SR zo dňa 28.3.2018, sp.zn. 3To 5/2016 bol rozsudok ŠTS správoplatnený, pričom mi bol povolený odklad na výkon trestu o jeden mesiac. Predsedníčka senátu NS SR dňa 27.4.2018 zrušila príkaz na dodanie do výkonu trestu, aby neboli porušené moje ústavné práva, pričom jeden z dôvodov bola podaná žiadosť o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody (viď „odpoveď“ NS SR z 30.4.2018), sp.zn. 3To 5/2016, AF/371).

Dňa 16.4.2018 som podal žiadosť o podmienené prepustenie... OS BA I...

OS BA I nariadil prvé pojednávanie na 19.6.2018, čím bola prekročená maximálna doba 60 dní. Keďže ani v tomto termíne nemal OS BA I započítanie väzby do trestu, nemohol posúdiť splnenie hmotnoprávných podmienok pre rozhodnutie... odročil vec na neurčito a... vytýčil termín na 2.7.2018. Na tento termín som sa už nemohol dostaviť, pretože mi v tom zabránila polícia na základe nového príkazu na dodanie do výkonu trestu, o ktorom som nevedel, pretože v rozpore s § 408 ods. 2 ma predseda senátu ŠTS nevyzval na nástup trestu... v tomto termíne OS BA I znovu odročil termín pojednávania pre chýbajúci dokument, ktorý som mal pri sebe a bol tiež na KS BA... Po zadržaní som bol... eskortovaný do ÚVV a ÚVTOS Leopoldov... Po prevoze do Leopoldova mi OS BA I listom z 12.7.2018 sp.zn. 1Pp12/2018... že vec z dôvodu miestnej príslušnosti postúpil na OS Trnava...

Dnes od podania je tomu už 98 dní... Tr. por. jasne hovorí, že o takej žiadosti sa musí rozhodnúť do 60 dní...

S ohľadom na predvídateľnosť práva a práva na slobodu, hoci vynútitelnosť prepustenia na žiadosť o PP nie je garantovaná, som presvedčený, že môjmu prepusteniu nestálo nič v ceste...»

Sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd rozhodol týmto nálezom:

„1. Postupom OS Bratislava I (hoci nezavineným) došlo k preťahom konania o žiadosti o podmiennečnom prepustení.

2. OS-u I Bratislava I sa prikazuje o žiadosti o podmiennečnom prepustení rozhodnúť neodkladne z dôvodu vecnej a miestnej príslušnosti podľa termínu podania k skutkovému stavu odsúdeného ku dňu 15.6.2019. Berie do úvahy zápočet a iné doklady súdu dodané aj po tomto termíne ak sú v prospech žiadateľa – odsúdeného (1Pp12/2018).

3. [REDAKOVANÉ] sa prepúšťa na slobodu z dôvodu rozhodnutia NS SR o zrušení príkazu na dodanie do výkonu trestu, čím sa výkon trestu prerušuje až do právoplatného rozhodnutia o žiadosti o podmiennečnom prepustení.

4. OS Bratislava I sa prikazuje uhradiť sumu 10.000,- € a výlohy na obhajobu.

Poznámka: Ak súd zväži bod 3. petit nech vydá ako predbežné opatrenie.

5. Voči [REDAKOVANÉ] bolo porušené právo na urýchlené súdne rozhodnutie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru ako aj právo na osobnú slobodu podľa čl... Dohovoru.“

V ďalšej časti sťažnosti sťažovateľ uvádza, že bolo proti nemu „... začaté trestné konanie v r. 1993... V r. 1995... bol odsúdený na 3 roky nepodmienečne... konalo sa ako proti ušlému. Môj obhajca mi nič neoznámil a nechal vec správoplatniť na I. stupni. Neskôr som sa o tomto dozvedel. S ohľadom na nové skutočnosti... OS BA III dvakrát povolil obnovu konania a dvakrát to KS Bratislava zrušil a vrátil na OS BA III. Nový obhajca potom podal (asi v r. 1999) návrh na podanie sťažnosti pre porušenie zákona. Prokurátor GP SR vec zreferoval v môj prospech a podal odporúčanie generálnemu prokurátorovi aby podal SPZ na NS SR. Ten z neznámych dôvodov s podaním otáľal viac ako dva roky. Medzitým ma v r. 2000 dodali do výkonu trestu tiež bez predošlej výzvy do ÚVTOS Trnava. Až v máji 2001 mohol NS SR rozhodovať o SPZ, ktorú podal v marci 2001 generálny prokurátor...

NS SR vrátila vec na nové rozhodovanie na OS BA III. Vec však už bola pridelená inému senátu a po medializácii v kauze [REDAKOVANÉ] pribudli k tomuto konaniu nové obžaloby. Vec sa dlho ťahala a znova sa zmenil senát. Vec teda pokračovala od počiatku.

... súčasný senát... zistil, že ohľadom sprenevery mi nič nezverili, takisto podpísali prehlásenie, že nemajú voči mne žiadne pohľadávky... v duchu predvídateľnosti práva môžem očakávať oslobodzujúci rozsudok...

K tejto veci nemám vo výkone k dispozícii sp. zn. ani iné podklady. Trestné konanie sa dá identifikovať tak, že ide o OS BA III, predsedníčka senátu [REDAKOVANÉ], obž. [REDAKOVANÉ].

TK trvá viac ako 26 rokov!

Sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd rozhodol týmto nálezom:

1. Voči [REDAKOVANÉ] bolo porušené právo OS BA III na urýchlené konanie a GP SR právo na prístup k súdu podľa č. 6 ods. 1 Dohovoru.
2. OS BA III sa prikazuje vo veci urýchlene konať.
3. OS Bratislava III sa prikazuje uhradiť...“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) sťažnosť sťažovateľa prerokoval na neverejnom zasadnutí a preskúmal ju zo všetkých hľadísk uvedených v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto

ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

V súlade s uvedenými zásadami ústavný súd predbežne prerokoval sťažnosť sťažovateľa podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde a skúmal, či neexistujú dôvody na jej odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

K namietanému porušeniu práva sťažovateľa na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 1 Pp 12/2018 a práva na osobnú slobodu

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd odmietnuť aj sťažnosť, ktorá je zjavne neopodstatnená.

O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti možno hovoriť vtedy, keď namietaným postupom všeobecného súdu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom všeobecného súdu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých namietal, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť preto možno považovať tú, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (IV. ÚS 92/04, III. ÚS 168/05).

Sťažovateľ namietá porušenie svojho práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 1 Pp 12/2018. Podľa sťažovateľa k namietanému porušeniu označeného práva malo dôjsť tým, že Okresný súd Bratislava I do dňa podania sťažnosti

nerozhodol o jeho žiadosti o podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody zo 16. apríla 2018.

Ústavný súd pri predbežnom prerokovaní tejto časti sťažnosti vychádzal zo svojej stabilizovanej judikatúry, podľa ktorej podstatou, účelom a cieľom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty sťažovateľa (I. ÚS 24/03, IV. ÚS 232/03). Zároveň zo stabilizovanej judikatúry ústavného súdu v nadväznosti na takto vymedzený účel označeného práva vyplýva, že ochranu základnému právu na prerokovanie záležitosti v primeranej lehote upravenému v čl. 6 ods. 1 dohovoru ústavný súd poskytuje len vtedy, ak bola sťažnosť ústavnému súdu podaná v čase, keď k namietanému porušovaniu práva ešte mohlo dochádzať a nečinnosť orgánu verejnej moci v tom čase ešte mohla trvať (m. m. II. ÚS 387/06, IV. ÚS 46/07, IV. ÚS 263/08, I. ÚS 28/08).

Uvedený právny názor ústavného súdu je akceptovaný aj judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva, ako to vyplýva z jeho rozhodnutia o sťažnosti č. 16970/05 vo veci sťažovateľa Miroslava Mazureka proti Slovenskej republike.

Zo sťažnosti a z jej príloh okrem iného vyplýva, že okresný súd postúpil 12. júna 2018 žiadosť sťažovateľa o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody z dôvodu vecnej a miestnej príslušnosti na Okresný súd Trnava.

Sťažnosť sťažovateľa namietajúca porušenie jeho práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom Okresného súdu Bratislava I bola sťažovateľom spísaná 23. júla 2018 a ústavnému súdu doručená až 26. júla 2018, teda v čase, keď k porušovaniu označeného práva postupom Okresného súdu Bratislava I už nemohlo dochádzať.

Z uvedeného vyplýva, že Okresný súd Bratislava I v čase podania sťažnosti ústavnému súdu už nemohol žiadnym ústavne relevantným spôsobom ovplyvniť priebeh konania, spôsobovať prípadné prietahy, a teda nemohol ani porušovať právo sťažovateľa na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Pokiaľ sťažovateľ namieta porušenie svojho práva na osobnú slobodu, ku ktorému malo dôjsť tým, že „jeho prepusteniu nič nestálo v ceste“, ak by Okresný súd Bratislava I rozhodol o jeho žiadosti o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ústavný súd uvádza, že sťažnosť v tejto časti okrem sťažovateľových úvah, ktorými prejedikuje výsledok konania o jeho žiadosti o prepustenie na slobodu, neobsahuje žiadne dôvody, ktoré by mohli viesť k vysloveniu porušenia práva na osobnú slobodu sťažovateľa.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd sťažnosť v tejto časti odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

K namietanému porušeniu práva „na urýchlené konanie“ postupom Okresného súdu Bratislava III a práva na prístup k súdu podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom generálnej prokuratúry

Podľa § 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania sa ústavnému súdu podáva písomne. Návrh musí obsahovať, akej veci sa týka, kto ho podáva, prípadne proti komu návrh smeruje, akého rozhodnutia sa navrhovateľ domáha, odôvodnenie návrhu a navrhované dôkazy. Návrh musí podpísať navrhovateľ (navrhovatelia) alebo jeho (ich) zástupca.

Podľa § 20 ods. 4 zákona o ústavnom súde ústavný súd je viazaný návrhom na začatie konania.

Ústavný súd má v ústave a v zákone o ústavnom súde presne definované právomoci, uplatnenie ktorých je viazané na splnenie viacerých formálnych aj vecných náležitostí návrhu na začatie konania (čl. 127 ods. 1 ústavy, § 20 a § 50 zákona o ústavnom súde).

V sťažnosti je výrazne oddelený petit od jej ostatných častí. Ústavný súd je podľa § 20 ods. 4 zákona o ústavnom súde viazaný návrhom na začatie konania. Viazanosť ústavného súdu návrhom sa vzťahuje najmä na návrh výroku rozhodnutia, ktorého sa sťažovateľ domáha. Ústavný súd teda môže rozhodnúť len o tom, čoho sa sťažovateľ

domáha v petite svojej sťažnosti (m. m. III. ÚS 2/05, II. ÚS 19/05), keď navyše znenie petitu sťažnosti vzhľadom na kvalifikované právne zastúpenie sťažovateľov nemá ústavný súd dôvod spochybňovať.

Týmito pravidlami sa ústavný súd spravoval aj pri predbežnom prerokovaní sťažnosti v tejto časti, čo znamená, že ústavný súd predbežne prerokoval sťažnosť iba v rozsahu korešpondujúcom s návrhom na rozhodnutie vo veci samej (petitom).

Sťažovateľ v petite sťažnosti navrhuje, aby ústavný súd vyslovil: „voči [REDACTED] bolo porušené právo OS BA III na urýchlené konanie a GP SR právo na prístup k súdu podľa č. 6 ods. 1 Dohovoru“, teda navrhuje, aby ústavný súd vyslovil porušenie jeho práv Okresným súdom Bratislava III a generálnou prokuratúrou, avšak bez toho, aby presne špecifikoval, či má ísť o porušenie práv postupom alebo rozhodnutím alebo iným zásahom uvedených orgánov, a neuvádza ani spisovú značku, pod ktorou má byť vec na Okresnom súde Bratislava III, resp. na generálnej prokuratúre vedená.

Ústavný súd zdôrazňuje, že sťažovateľ bol už opakovane ústavným súdom v súvislosti s jeho predchádzajúcimi podaniami opakovane informovaný a poučený o podmienkach konania o sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy, ako aj o predpísaných náležitostiach takejto sťažnosti (napr. Rvp 1373/07, Rvp 1666/05, Rvp 1507/05). Naposledy vo veci vedenej pod sp. zn. Rvp 1411/2018 v oznámení o odložení veci z 18. júla 2018.

Neobstojí ani argument sťažovateľa, že nemá k dispozícii spisovú značku konaní, v ktorých malo dôjsť k porušeniu ním označených práv. Zo sťažnosti nevyplýva žiadna skutočnosť, z ktorej by bolo možné vyvodiť, že sťažovateľ vyvinul akúkoľvek aktivitu, ktorá by viedla k zisteniu skutočností, ktoré tvoria obligatórnu náležitosť podanej sťažnosti.

Sťažovateľ, ako to vyplýva zo sťažnosti, je v ním namietanej veci v pozícii obžalovaného, a ako taký má podľa § 69 Trestného poriadku právo nahliadať do spisu, pričom o tomto práve musel byť sťažovateľ opakovane orgánmi činnými v trestnom konaní, resp. súdmi poučený. Toto právo nemôže byť sťažovateľovi odopreté iba z dôvodu, že sa

nachádza vo výkone trestu odňatia slobody, navyše takúto skutočnosť sťažovateľ v sťažnosti ani neuvádza.

V súvislosti s uvedenými nedostatkami ústavný súd pripomína, že tieto nie je povinný odstraňovať z úradnej povinnosti.

Ústavný súd s poukazom na uvedené konštatuje, že sťažnosť vykazuje také nedostatky náležitostí predpísaných zákonom, že nie je možné preskúmať splnenie hoci len procesných podmienok konania pred ústavným súdom, a preto ju z uvedeného dôvodu odmietol už pri jej predbežnom prerokovaní (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

V súvislosti so žiadosťou sťažovateľa o ustanovenie advokáta na jeho zastupovanie v konaní pred ústavným súdom ústavný súd uvádza, že jednou z podmienok na ustanovenie advokáta v konaní pred ústavným súdom je, že nejde o zjavne bezúspešné uplatňovanie ochrany základných práv (IV. ÚS 140/07). V danom prípade dospel ústavný súd k záveru, že námietky sťažovateľa neodôvodňujú prijatie jeho sťažnosti na ďalšie konanie, preto zároveň konštatuje, že nie sú splnené podmienky na ustanovenie mu právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 19. septembra 2018